

1m) Které sexuální chování je a které není hříchem?

Dobrý den bratře Roberte,

Chtěl bych se vás zeptat, jestli je masturbace hřích a jestli je v manželství hříchem používání kondomů.

Tvůj milující bratr J.

Dobrý den pane J.,

Děkuji Vám za mail. Bůh stvořil člověka jako muže a ženu a obdařil člověka m.j. i sexuální touhou, k jejíž uspokojení ustanovil institut manželství (trojstranná smlouva mezi Bohem, jedním mužem a jednou ženou na celý život).

Matouš 19:3 Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho slovy: "Smí člověk propustit svou manželku z jakéhokoli důvodu?"

4 On jim odpověděl: "Cožpak jste nečetli, že Stvořitel je od počátku ,učinil muže a ženu'

5 a řekl: ‚Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své manželce a ti dva budou jedno tělo'?

6 A tak už nejsou dva, ale **jedno tělo**. Co tedy Bůh spojil, ať člověk nerozděluje."

7 Oni mu ale řekli: "Proč tedy Mojžíš přikázal dát potvrzení o rozvodu a [tak] propustit [ženu]?"

8 Odpověděl jim: "Mojžíš vám dovolil propouštět vaše manželky kvůli tvrdosti vašeho srdce, ale od počátku to tak nebylo.

9 Proto vám říkám, že kdokoli by propustil svou manželku [z jiného důvodu] než kvůli smilstvu a vzal si jinou, cizoloží, a kdo si tu propuštěnou vezme, cizoloží." (NBK)

“Jedno tělo” je výrazem nejtímnější jednoty, jakou mohou mít dva lidé - manžel a manželka - zde na zemi. Nejde pouze o jednotu tělesnou, ale i o jednotu duchovní – lásku (agape), radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, krotkost, zdrženlivost ve vztahu mezi manžely.

Manželský vztah mezi mužem a ženou je obrazem duchovního vztahu, jaký Bůh vyžadoval po Izraelském národu pod Starou smlouvou (Starým zákonem - SZ), které se však Izraelský národ zpronevřil pácháním hříchů - duchovního smilstva s cizími bohy (jakož i pácháním s tím spojených nemorálností a ohavností - viz. např. Ezechiel 16). Současně je manželský vztah obrazem i duchovního vztahu, jaký Ježíš Kristus vyžaduje po duchovním Izraeli – křesťanech pod Novou smlouvou (Novým zákonem - NZ):

2 Korintským 10:18 Ne ten, kdo doporučuje sám sebe, je osvědčený, nýbrž ten, koho doporučuje Pán.

2 Korintským 11:1 Kéž byste ode mne snesli trochu nerozumu - ano, snášejte mne!

2 Vždyť vás žárlivě střežím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.

3 Obávám se však, aby to nebylo tak, jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřímné oddanosti Kristu.

4 Když někdo přijde a zvěstuje jiného Ježíše, než jsme my zvěstovali, nebo vám nabízí jiného ducha, než jste dostali, nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte! (EB)

Galatským 5:22 Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, krotkost, zdrženlivost.

23 Proti takovým není [žádný] zákon.

24 A ti, kdo jsou Kristovi, ukřížovali [své] tělo s vášněmi a žádostmi.

25 Jsme-li živí Duchem, [pak] také Duchem chodíme. (NBK)

Novozákonní Písma Bible (NZ), která jsou pro křesťany závazná (na rozdíl od SZ, jež byl závazný pouze pro Izraelský národ), označují za hřích (ať ve vztahu vůči Bohu nebo člověku) následující jednání:

1 Janův 3:4 Každý, kdo páchá hřích, páchá i bezzákonost; a hřích je **bezzákonost**. (NBK)

1 Korintským 8:7 Ve všech ale toto poznání není. Někteří totiž až dosud jedí věc obětovanou modle s vědomím o modle a **jejich svědomí, [které je] slabé, se poskvřňuje**. (NBK)

1 Korintským 8:12 Když tedy takto hřešíte proti bratrům a **zraňujete jejich slabé svědomí**, hřešíte proti Kristu. (NBK)

Jakubův 4:17 Kdo tedy **umí činit dobře, avšak nečiní**, má hřích. (NBK)

Jakékoliv sexuální chování (v Bohem schváleném manželství), které neodporuje NZ není hřichem.

Můj závěr: Z žádného verše NZ nelze dovodit, že používání mužské antikoncepce odporuje Božímu přikázání a tedy je **bezzákoností**. Pokud její používání nejde proti svědomí **manžela** ani jeho **křesťanské manželky**, nejedná se ani o hřích proti svědomí. ("Antikoncepce", která by ničila již existující život, však NZ odporuje a je hřichem - vražda.)

Pokud jde o sexuální sebeuspokojování (nejen fyzické, ale i v myšlenkách, v srdci), zde platí stejné principy jako výše, ale závěry mohou být různé. Aby měl člověk vztah s Bohem, musí mít lásku z čistého srdce, dobré svědomí a nepředstíranou víru:

1 Timoteovi 1:5 Vždyť cílem přikázání je láska z čistého srdce, dobrého svědomí a nepředstírané víry, (NBK)

Proto, je nutné vyhybat se hříchům cizoložství a smilstva, nejen fyzicky, ale i v myšlenkách, v srdci:

Matouš 5:27 "Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.‘

28 Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.

29 Pokud tě tedy svádí tvé pravé oko, vyloupni je a zahod' od sebe. Je přece pro tebe prospěšnější, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby bylo celé tvé tělo uvrženo do pekla.

30 A pokud tě svádí tvá pravá ruka, usekni ji a zahod' od sebe. Je přece pro tebe prospěšnější, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.

31 Také bylo řečeno: ‚Kdokoli by propustil svou manželku, ať jí dá potvrzení o rozvodu.‘

32 Já vám ale říkám, že každý, kdo propouští svou manželku (kromě případu smilstva), přivádí ji k cizoložství a každý, kdo by si [tu] propuštěnou vzal, cizoloží." (NBK)

Člověk (ať svobodný, ovdovělý nebo ženatý) - **muž/žena, který hřeší být i jen v myšlenkách, v srdci s ženou, která není jeho manželkou/mužem, který není jejím manželem**, se dopouští hřichu smilstva. V

takovém případě činím závěr, že takové jednání je hříchem. Z žádného verše NZ však nelze dovodit, že by mohl být hříchem případ, kdy manžel a manželka v Bohem schváleném manželství (které manželství není Bohem schválené, ale je hříchem - viz. Matouš 19:9), mají sexuální myšlenky jeden vůči druhému, a to i nezávisle na tom, jestli o tom ten druhý ví. Nelze-li se dopustit sexuálním sebeuspokojením ve vztahu mezi manžely hříchu v myšlenkách, v srdci, mám za to, že se jej nelze dopustit ani fyzickým projevem těchto myšlenek. Proto činím závěr, že by se v tomto případě o hřích nejednalo, opět za podmínky, že by nešlo o hřích proti **svědomí**.

Nicméně, je-li sexuální vztah mezi manžely nahrazen sexuálním sebeuspokojováním se v důsledku vzájemného se odpírání mezi manžely, kteří jsou křesťané, mám za to, že v manželství zřejmě něco není v pořádku:

1 Korintským 7:4 Žena nemá své tělo pro sebe, ale pro svého muže. Podobně však ani muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu.

5 Neodpírejte se jeden druhému, leda se vzájemným souhlasem a jen na čas, abyste byli volní pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás satan nepokoušel, když byste se nemohli ovládnout.

(EB)

v Kristu

Robert Hodanko

23.01.2010